

Entusiasme íntim vs. Entusiasme induït

Publicat per [Interacció](#) [1] el 04/07/2018 - 14:28 | Última modificació: 18/06/2021 - 10:19

La creativitat s'ha convertit en una forma més d'esclavitud i l'entusiasme s'ha fet servir com a argument per a l'explotació. La relació entre la precarietat, la cultura i les ganes de treballar de tota una generació en l'era digital

L'entusiasme és l'exaltació de l'ànim, una admiració apassionada. Ja fa temps que s'instrumentalitzen la vocació i l'entusiasme per justificar la deriva cap a la precarietat laboral. L'entusiasme és un llibre generacional sobre els que van nèixer a finals del segle XX i van créixer sense èpica però sí amb expectatives, fins que la crisi va assentar les bases d'un nou escenari que s'ha fet estructural; l'escenari de la precarietat i la desil·lusió.

La multipremiada [Remedios Zafra](#) [2] va aconseguir el 45è Premi Anagrama d'assaig amb '**El entusiasmo: precariedad y trabajo creativo en la era digital**' al que es va presentar amb el pseudònim de Regina Reina de la Escalera. Utilitza la figura de la Sibila per parlar d'un perfil de persona, que s'identifica amb una dona permanentment connectada, amb aspiracions creatives i pocs recursos. Entusiasta i treballadora. La història de la Sibila és la de la classe digital i precària i, recurrent el seu auge i caiguda. **Totes som la Sibila.**

Presentació del llibre 'El entusiasmo, precariedad y trabajo creativo en la era digital' de Remedios Zafrá

L'assaig diferencia entre l'**entusiasme íntim**, el sincer, i l'**entusiasme induït**, alimentat per les lògiques neoliberals. Aquest últim es converteix més aviat en una màquina del capitalisme per instrumentalitzar la passió creadora i per tant el propi entusiasme. Constitueix també una clau del text el moment històric actual, l'**era digital**. "Solos y conectados, me parece que lo que caracteriza a los entusiastas no es solo el individualismo inducido por la competencia feroz y la conformación de nuestras vidas frente a las **pantallas**, sino la aceleración del péndulo que estimula a pasar más rápidamente de la presión ante la expectativa a la resignación que desmoviliza."

Zafrá, com és habitual en els seus textos, també posa de manifest la **dobla opressió patida per les dones en el sector**. La 'cultura feminitzada', el límit en que les pràctiques són considerades treball com a pràctiques que poden donar (o no) autonomia i poder als subjectes que las realitzen. Es fa un símil, aleshores, entre **el món del treball cultural i món del treball de les cures**; ambdós feminitzats i per tant precaris. Així doncs "el mundo del trabajo cultural (que yo ampliaría marcadamente a parte del académico) supone nuevas formas de explotación y una alto índice de trabajo no remunerado, pero no más que el trabajo doméstico y de cuidados". Per a tots els que ens sentim participants i víctimes d'aquest entusiasme col·lectiu, aquell llibre en ajudarà a reflexionar sobre la nostra pròpia realitat, Zafrá ens insta a baixar del tren.

Cita bibliogràfica

Zafra, R. (2017). *El Entusiasmo : precariedad y trabajo creativo en la era digital*. Barcelona : Anagrama

Centre d'Informació i Documentació ([CIDOC](#) [3]) Signatura: [S 01834](#) [4]

Categories: Llibre

Etiquetes: treballadors de la cultura

Etiquetes: precarietat

- [5]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2018/entusiasme-intim>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <http://www.remedioszafra.net/>

[3] <https://www.diba.cat/es/web/cerc/cidoc>

[4] <https://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=45866>

[5] <https://interaccio.diba.cat/node/7410>